

„Nem a könnyebb utat szeretném választani”

“I don’t want to take the easy way out”

Az interjút készítette: Somogyi-Rohonczy Zsófia

BESZÉLGETÉS MAKAI MIRÁVAL AZ ESTERHÁZY MŰVÉSZETI DÍJ KAPCSÁN

2009 óta, kétévente adják át az Esterházy díjat, melynek célja a képzőművészet és a nemzetközi párbeszéd támogatása. A független szakmai zsűri 2015-ben is három 45 év alatti képzőművésznak ítélte oda az egyenként 5000 euróval járó díjat a festészet és a festészettel határos technikák alkalmazásával létrehozott alkotásaik elismeréseként. Kaszás Tamás és Tibor Zsolt mellett Makai Mira az UNIQA által szponzorált díj egyik kitüntetettje. A fiatal művésznővel munkájáról, a díj jelentőségéről és jövőbeli terveiről beszélgettünk.

A CONVERSATION WITH MIRA MAKAI ON THE OCCASION OF WINNING THE ESTERHÁZY ART AWARD

Established in 2009, the Esterházy Award is handed out every other year with the aim of supporting fine arts and fostering international dialogue. In 2015 the independent expert jury awarded three artists below 45 years of age the prize of 5000 euros each in recognition of their work in painting and artwork created with techniques related to painting. Beside Tamás Kaszás and Zsolt Tibor, Mira Makai also received the prize, which is sponsored by UNIQA. We spoke to the young artist about her work, the importance of the award, and her future plans.

Az Esterházy díjra kiírt pályázaton különleges, technikák közötti átjárással létrehozott munkákkal indultál, amelyekben a grafika, a festészet, a szobrászat és a kerámia anyagára is alkalmazni tudod a művészi világod. Milyen alkotói eljárást igényel ez a „sokműfajiság”?

Alapvetően sík felületeken kezdtem el dolgozni. Az első olyan munkáim, amelyeket már számon tartok, szintén ebben a szellemben készültek, litográfiák. Ez volt az első médium, amit igényeim szerint tudtam kezelni. A litográfia használata során kialakult a saját munkamódszerem. A litográfiánál elsősorban a színek, a festészetnél a felület, a szobrászati munkáknál a plasztikus-ság az, ami hozzáadódott. Az alapértékek mindig ugyanazok, de alkalmazkodom az anyag adta lehetőségekhez. Mindhárom technikának mások az igényei, nem is lehet egy helyen végezni a velük való munkát. A litográfia és a kerámia speciálisan felszerelt műhelyt és teret igényelnek.

A müncheni Akadémián kialakult bennem egy tárgykészítési és birtoklási igény. A kerámiaműhely szimpatikusnak tűnt és ott kérdezősködtem először, aztán ott is maradtam a szemeszter végéig. Azóta is ezzel az anyaggal foglalkozom a legtöbbet, a diplomamunkám három szoborinstallációját is kerámiából készítettem. Viszont azt is gondolom, hogy más-más hatást gyakorolnak ezek az anyagok, felületek és a hatásaik jól megférnek egymás mellett, kiegészíthetik egymást.

Hogy élted meg az Esterházy díj kétlépcsős kiválasztási folyamatát és a versenyfolyamatot?

Minden pályázatnak van elbírálási ideje, de ebben az esetben kicsit más volt a helyzet. Amikor be-válogattak a második fordulóba, nagyon örültem annak, hogy részt vehetek egy ilyen jó csoportos kiállításon. Azután a szervezők felhívtak, hogy tudok-e küldeni nagy felbontású képet a munkám-ról a kiállítás meghívójához és a plakáthoz. Ismét nagyon megörültem, de a barátaim elkezd-tek viccelődni azon, hogy ez csak egy „molínó különdíj”. Még ekkor sem lehettem benne biztos, hogy miért éppen tőlem kérik a szükséges képet. Végül, amikor kihívtak a díjátadó alatt, teljesen meglepett, és nagyon örültem.

Mitől különleges számodra ez az elismerés? Mi az, amit csak az Esterházy díj ad?

Nagyon jó érzés volt az a fajta nyitottság, hogy grafikusként, kerámiaszobrokkal elnyerhettem egy alapvetően festészeti súlypontú díjat. Ez feltételez egyfajta haladóbb felfogást a médiumok határait illetően.

For the Esterházy award you submitted some extraordinary works created with intermediary techniques, in which you can apply your creative world to graphics, painting, sculpture and ceramics. What kind of creative processes are implied by this “multi-genre” quality?

At the beginning I worked mainly on plane surfaces. My first works that I count, lithographs, were made in this spirit. This was the first medium that I was able to handle in a way that satisfied me. During the use of lithography my own working method developed, so did the qualities that came to be defining in my later works as well. From lithography it was mainly the colours, from painting it was the surface, while from sculpture plasticity came to be added to my approach. The fundamental values have always been the same but I comply with what the material allows. All three techniques have different requirements; you can't even use them in the same place. To work with lithography and ceramic you need to have a workshop with special equipment. At the Munich Academy I developed a desire to make and own objects. The ceramics workshop seemed like an appealing place, so that's where I asked around first, then I stayed there until the end of the semester. Ceramic is the material I've used most often since then, including for my thesis, for which I made three statue installations. At the same time I also think that these materials and surfaces have different effects, they go well side-by-side and they can complement each other well.

What was your experience of the two-tier selection process and the competition for the Esterházy award?

Every competition process includes time for the evaluation and selection but in this case it was a bit different. When they selected me into the second round, I was very happy to be able to participate in such a good group exhibition. Then the organizers called me to ask if I could send them a picture of my work with higher resolution for the exhibition poster and invitation. Again, I was very happy but my friends began joking and said that it looks like this will be only a “special mention in banner”. I still couldn't be sure why they were asking for the picture from me of all people. Then when finally my name was called during the award ceremony I was very surprised and very happy.

Why is this award special for you? What is it that only the Esterházy award can give?

I really liked the openness of the award: as a graphic designer I won an award with a primary focus on painting, all this with my ceramic statues.

Makai Mira: O.L.2., 2016, olaj—vászon, 50*40cm

A díjazás kapcsán kialakult az Esterházy díj csapataival egy hosszabb távú együttműködés, aminek az egyik eredménye az eisenstadti Esterházy kastélyban látható: a Malerei im freien Raum című csoportos kiállítás, amelynek a jövőben folytatást is terveznek. Jó volt látni azt is, hogy a több évvel ezelőtti nyertesekkel is jó kapcsolatot ápolnak.

Az Esterházy díj egyik célja a hazai és külföldi művészeti kapcsolatok segítése. Mit gondolsz a hazai és külföldi művészeti szcéna helyzetéről, illetve a művészkARRIER lehetőségéről? Könnyebb lesz külföldön megtalálnod a helyed?

Nem tudom, hogy külön kell-e választani ezt a kettőt. Több olyan művészről tudok, akik külföldi, illetve hazai intézményekkel is kapcsolatban állnak. Az elsődleges az, hogy megtalálja az ember azokat a partnereket, akikkel tud és szeret is együtt dolgozni. Arról, hogy milyen lesz külföldön, nem tudok még nyilatkozni, de nem a könnyebb utat szeretném választani.

5-10 év múlva hol leszel, és mit csinál Makai Mira?

Erre a válaszra én is kíváncsi vagyok. Mindenképp fontos számomra, hogy lehetőségem legyen az egyetem után is megteremteni magamnak a munkámhoz szükséges feltételeket. Jó lenne egy saját műterem, ahol együtt tudnám végezni azokat a munkafolyamatokat, amelyekhez különböző gépek használata szükséges. Az idei év tapasztalata alapján nagyobb installációk vagy projektek elkészítésén gondolkozom. Érdekel még az is, hogy valamilyen módon átmenetet képezzek a szobrok anyaga és a festmények formaisága között. Erre több ötletem van, és ennek a megvalósításán szeretnék munkálkodni.

Makai Mira: Szerv-táj XIII., 2015, máazott kerámia

This implies a more progressive approach in terms of the limits of the mediums. On the occasion of the award we established long-term cooperation with the Esterházy award team, one outcome of which was the group exhibition Malerei im freien Raum (Painting in Free Space), which can be seen at the Esterházy castle in Eisenstadt, with a planned continuation. It was also good to see that they maintain a good relationship with winners from the previous years.

One of the goals of the Esterházy award is to boost art connections both at home and abroad. What do you think of the state of the art scene in Hungary and abroad, and of the possibility of an career as an artist? Will it be easier to find your place abroad?

I don't know if we have to separate the two scenes. I know of a number of artists who are connected to art institutions abroad and in Hungary alike. The most important thing is to find the people and partners that you can work with, and like to. I can't say anything at the moment about what it will be like abroad but I don't want to take the easy way out.

Where will Mira Makai be in 5-10 years' time and what will she be doing?

That's something I'd like to know as well! What's very important for me is to be able to create the conditions for my work. I would like to have my own studio with the machines necessary for carrying out the various work processes. Based on my experience from the past year I am thinking about creating large installations or projects. I'm also interested in somehow forming a transition between the material of the sculptures and the formal character of the paintings. I have a number of ideas for this, now I'd like to work on their implementation.

Bedobozolt valóság

The world in boxes

Barabási Zsófia: Ueno vegyes technika, 2013

Hétköznapijaink dobozai meghatározó szerepet töltenek be életünkben: költözködéskor gondosan becsomagoljuk tárgyainkat és életünket, majd (szerencsés esetben) kicsomagoljuk őket. A dobozok kincseinket, titkainkat rejtik magukba, és csak azok előtt tárulnak fel, akikben igazán megbízunk. A Deák17 Gyermek és Ifjúsági Művészeti Galéria Dobozterek, magán(y)gyűjtemények című kiállításán három generáció alkotóinak művein keresztül kaphatunk betekintést a dobozokban rejlő művészi lehetőségekbe. Több nézőpontból is végigjárhatjuk a tárlatot: a dobozok lezártága, illetve nyitottsága szempontjából, vagy a több századra visszavezethető hagyományokkal rendelkező magángyűjtemények megjelenési formái szerint.

Boxes have a crucial role in our everyday life: if we move to a new apartment, we carefully put our belongings - and with them, our whole life, too - into boxes, and, with a little luck, some time later we unpack them. Our boxes preserve for us our treasures and secrets, and would open up only for those who we really trust. The exhibition Box Spaces – Collections of the Privacy at Deák17 Youth Art Gallery gives us an insight into the artistic potentials of boxes through the works of Hungarian artists from three different generations. The exhibition can be viewed from several aspects, such as the closed or open nature of boxes, or from the perspective of the forms of the private collections, dating back to several hundreds of years.